

(Kelemen Benő Benjáminhoz)

Az asztalon tiszta papír, és ceruza.
Az aurából tódulva lebeg az ötlet.
A polcokon kő, fadarab, üveg és figura,
A falakon plakátok, mik éveket összekötnek.

Ősz szakállán eltéved, görbül az idő.
Finom keze nyoma rejtélyek forrása,
A papírból, kőből, fából élet jön elő,
S a buja képzeletnek nincs többé gátlása.

A Mester székéből az asztalra hajol,
Ujjai – mint össze szokott csapat – munkához látnak.
A grafit s a gondolat egymásba karol,
S új formák születnek, mik rég erre vártak.

S kész a mű! Mert van új a nap alatt.
A művész áll büszkén, s örül a mának,
De szabadkozik: ne haragudj, s ott hagy egy perc alatt,
Megyek, - segítenem kell Édesanyámnak.

*Újrónafő, Gellén Imre
2007. szeptember 30.*